

परमात्मने नमः ।

स्वर्गना लोभीया.

लेखक तथा प्रकाशक.
मोहनलाल भण्णदास शाह.
मु. अहीष्ठा ता, नडीयाह [गुजरात]

प्रत १००० सं. १६७८ प्रथमावृत्ति
सन् १९२२

भी शाहदा विजय प्रि. प्रेसभां शा. हरणवनदास
अमरसीको छापी-भाथपीयणी. नडीयाह.
किमत रु. ०-१-६

90362

મને હિત્તાહ આપનાર ગ્રંથોનાં મુખ્યારક નામો.

નામ	ગામ	નામ	ગામ
પ્રદ્યુમ્ન ઓટાલાલ ગજાલાઈ માનર,		પરીખ અંબાલાલ મુળજીભાઈ અલીપુરા	
પટેલ મોતીલાઈ કસનદાસ અલીપુરા.		પરીખ અંબાલાલ ઓટાલાલ	
બની શંકરલાલ અંબારામ ,		સાહ યુનીલાલ કેસવલાલ	
લવાર નારણભાઈ લાલદાસ ,		સાહ કેશવલાલ લક્ષ્મીભાઈ	
પરીખ નાથાભાઈ હરગોવિન્દદાસ,		સાહ ચીમનલાલ મોહનલાલ	
પટેલ શંકરભાઈ રજુભાઈ ,		પરીખ જેઠાલાલ મણીલાલ	
સાહ મોહનભાઈ મથુરદાસ ,		સાહ મણીલાલ જેઠાલાલ	જંત્રાલ
સાહ સોમાભાઈ લક્ષ્મીભાઈ		સાહ વલ્લભદાસ યુનીલાલ	
સાહ સાંકળચંદ કાળીદાસ		સાહ મોહનલાલ ઓટાલાલ	
દવે સોમાલાલ પ્રાણલાલ ,		સાહ હીરાલાલ મથુરદાસ	સાંઘસાલ
મેટશી માણેકલાલ મણીશંકર ,		સાહ મણીલાલ ઓટાલાલ	દેસોલ
સાહ મણીલાલ યુનીલાલ ,		સાહ ચીમનલાલ યુનીલાલ	
સાહ નાથાભાઈ રામદાસ		પરીખ કાંતીલાલ મણીલાલ	અલીપુરા

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૉપીગ્રાફી વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૧૦૩૮૨ વર્ગિક

પુસ્તકનું નામ સ્વચ્છતાનો મોહ

વિષય ૧ : ૬

પ્રસ્તાવના.

આ નાનકડા પુસ્તકને 'પ્રસ્તાવના'ની જરૂર નથી. કિન્તુ દેખકે પોતાનો ઉદ્દેશ વાંચકને વિદિત કરવાની ફરજ છે તેમ ધારી મારી અલ્પ મતિ અનુસાર કિંચિત લખવાનું યોગ્ય ધાકે છું.

આ એક નીતિદર્શક વિવિધ હુર્નુ જ્યોનો નાશ કરી ઉત્તમ ગુણોને ધારણ કરવા ઉત્સાહ પ્રેરનાર, સ્વધર્મ આચરતાં તેને માટે જે હુઝો ઉત્પન્ન થાય તેને જ્ઞાનંદ થી, ઉત્સાહથી સજ્જન કરી સ્વધર્મથી પ્રાણાન્તે પશુ ન થળવા બોધ આપી પ્રભુ પામવાનો સરળ માર્ગ દર્શક સ્વર્મના ભોમીયા નામનું મારા હૃદયના ઉઠાણના વિચારો થી ભરેલું રસિક પુસ્તક છે. જો તેસો યોગ્ય ઉપયોગ કરવામાં આવશે તો અવગ્ય હરેકને દ્વાલ થશેજ તેમાં અતિશયોક્તિ નથી.

કન્ધર અર્પિત બુદ્ધિથી હું બાળપણથી એટલું તો જાણતો હતો કે અન્યને દુભાવવા, હૃદયમાં કપટતા રાખી કોઈનો વિશ્વાસઘાત કરવો, તથા અનીતિથી ચાલવું તે મહા પાપ છે. જેથી હું કેટલેક અંશે તેથી દુર રહેવા પ્રયત્ન આચરતો કિન્તુ તેમાં મને જોઈએ તેવી સફળતા પ્રાપ્ત થતી ન હતી, કિન્તુ જ્યારથી મને શ્રીકૃત અલીણા નિવાળી (હાલ વડોદરા) મોહનલાલ મગનલાલનો સત્સંગ

થયો ત્યારથી મારી ધર્મ ઉપર અદ્વા દિનપ્રતિદિન વૃદ્ધિ
પામવાથી હું કેટલેક અંશે અનીતિથી દુર રહેવામા
સફળ થયો છું.

આ પુસ્તક પ્રસિધ્ધ કરવા માટે મને શ્રીયુત્ પટેલ
જીવાભાઈ બહેચરભાઈએ તથા શાહ સોમાલાલ મગનલાલે
તથા શાહ ચીમનલાલ મગનલાલે, પા. શનાભાઈ નાથાભાઈ,
તથા પા. ભાઈજી જેસંગભાઈએ ઉત્સાહ આપ્યો છે
તે બદલ મારે તેમનો ઉપકાર માનવા ભૂલવું ન જોઈએ

આ પુસ્તકની હસ્તલિખિત કૌંપિ કલ્પજરી નિવારી
શ્રીયુત્ ભિખાભાઈ ગોપાળભાઈએ તપાસવા જે શ્રમ લીધો છે
તે બદલ તેમનો અત્રે ઉપકાર માનવા મારે ભૂલવું ન જોઈએ.

આ પુસ્તકમાં મારી અલ્પ બુદ્ધિ અનુસાર જે વિ-
ષયોનું નિરૂપણ કરેલું છે તેમાં જે ભૂલ હોય તો મને
માફ કરવું. આ મારો પ્રથમ પ્રયાસ હોવાથી ભૂલ થવાનો
અંશવ છે. વળી જોઈએ તેવો મારામાં જ્ઞાનનો અંકોળ પશ્ચ નથી.

અતે જે સુર વાંચક બંધુઓ આ પુસ્તકનું મનન
કરી હર્ષરપરાયણ જીવન ગાળશે, તો દેખક પોતાનો
પ્રયત્ન સફળ થયો છે એમ માનશે. અસ્તુ.

ૐ શાન્તિ ।

શાન્તિ ।

અશાહ સુદી ૧૧

દેખક તથા પ્રકાશક

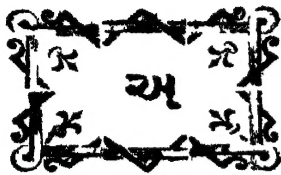
અલીપુ.

મોહનલાલ મંગળદાસ શાહ.

॥ तत्सत् परमात्मने नमः ॥

स्वर्गના લોભીયા.

ત્યારે સવારના આઠેક વાગ્યા છે.
નિશાના અંધકારનો સંપૂર્ણ રીતે
નાશ કરી સૂર્ય જમવાન, સંપૂર્ણ રીતે પ્રકાશી, પોતાના
સુંદર અને મધુર કિરણોનો, દિવસ પ્રકાશ આપી,
જગતના લોકોની આગસને હરી, હર્ષયુક્ત આનંદમય
કરી રહ્યા છે. પક્ષીઓ પોતાના નાનકડા સુખમાંથી,
મીઠા મીઠા મધુર શબ્દો ફૂંપી પુખ્તથી, અને ચવન
પોતાની મંદ મંદ લહેરોથી જાણે વધાવી ન લેતાં
હોય ! તેમ હીસે છે આજ સૂર્યની સપેશ મધુર રોષણી
ચોમેર લપકાદાર રીતે ફેલાઈ ગઈ છે સર્વત્ર શાન્તિ
ભાસે છે. જનસમાજ નદીના પ્રવાહની પેઠે ધોરી રસ્તે
વહેવા લાગે છે. અત્યારે એક તરૂણ યુવક ઠંઠક વિચાર
માં પસાર થતો દ્રષ્ટિગોચર થાય છે.

ઉપરોક્ત યુવાનનો ચહેરો, તેજસ્વી છે. તેના હસ્ત કમળમાં એક પેન્સિલ તથા કાગળોનું ઝુંડ છે. તે થોડુંક ચાલ્યો, એટલામાં જાણે કંઈક યાદ ન આવ્યું હોય તેમ તત્કાળ પાછો ફર્યો. થોડુંક ચાલ્યો એટલામાં એક વહ તેની નજરે પડ્યું. તેના મુખ ઉપર આનંદની રેખા ઓઠીસવા લાગી. જાણે તેને કંઈક શાન્તિ પ્રાપ્ત ન થઈ હોય તેમ થયું કિન્તુ તેના ચહેરો હજી મંબીરજ દેખાય છે. તેણે તે ગૃહમાં પ્રવેશ કર્યો અને કંઈક વિચાર કરી નીચે મુજબ પત્ર લખવા બેઠો:—

પરમ દિવ્ય, અતિ ધન્ય, સત્યનું અડગ અલૌકિક, મહાન તેજસ્વી, અનેક મહાન સાચા દેવોથી રક્ષાએલું, પરમાત્માનો આશિર્વાદ પામેલું, અનેક શસ્ત્રોમાં પોતાના સફળુઓ રૂપી દીવ્ય શક્તિથી મહાન શ્રેષ્ઠ થઈ ચૂકેલું સર્વ સફળુઓમાં પ્રમુખપદ પ્રાપ્ત કરી ચૂકેલું, પરમાત્મા પરમ કૃપાળુ કયાળુ વિકુના પ્રસાદ રૂપ મહાન દિવ્ય શક્તિને પ્રાપ્ત કરી તેના આશ્રયથીજ અનેક શારીરિક, માનસિક, આધ્યાત્મિક દુઃખોનો નાશ કરી સફળુઓના ભંડાર રૂપ થઈ ચૂકેલા પવિત્ર પંથી મહાત્મા આનંદપ્રસાદ,....

અંધુ ! આજકાલ કરતાં દિન પર દિન વ્યતિત થતાં વાર લાગી નહિ. જોતજોતામાં સત્યનો પવિત્ર સુશ

પ્રાપ્ત કર્યે જગનિયંતા આપણા સાચા નાથ તરફ પ્રયાણ કરતાં અનીતિ રૂપી રાજાની શુભામીને તિલાંજલી આપતાં અનેક સદ્ગુણોને આકર્ષી આપણા તરફ ખેંચી લાવતાં શુભ ગુણો તરફ અર્થાત પ્રભુ તરફની આધીનતા સ્વીકારતાં, પવિત્ર પંથે વિચરવા પ્રયત્નો કરતાં આજે લગભગ આઠ માસ વ્યતિત થઇ ગયા છે.

અહાહા ! હું આઠ માસ પૂર્વે ક્યાં હતો ? શું કાર્ય કરી રહ્યા હતો ? કેવા વિચારો કરી મારા મનને હું કઇ તરફ દોરી રહ્યા હતો, તેનું ચિંતન અર્થાત વિચાર કરું છું, તો મને આશ્ચર્ય ઉપેક્ષ્યા સિવાય રહી શકતું નથી. હું તે વખતે અજ્ઞાન રૂપી નિશામાં, અનીતિ રૂપી કિલ્લામાં, અંધકારમય વાતાવરણમાં, ગોચાં ખાઇ આ પ્રભુ તરફની બહિસ આ અમૃત્ય સનાર સાગર તરવાના ઉચ્ચ સાધન રૂપ અમૃત્ય જીવગીને ખરબાદ કરી રહ્યા હતો.

ત્યાં કોઇ કોઇ પ્રસંગોપાત જ્યારે મારો નિશો ઉતરતો, મારા અજ્ઞાનનો નાશ થતો, મને જ્ઞાન થતું, મને સત્સંજ થતો ત્યારે મને મારા સ્વરૂપનું સાધારણ જ્ઞાન થતું અને હું સત્ય તરફ ચાલવા અડગ નિશ્ચય કરતો; પ્રતિજ્ઞાઓ પણ હોતો અને પ્રભુ તરફ જવા માટે, સત્ત્વ તરફ પ્રયાણ કરવા માટે, મારી મૂળ સ્થિતિએ

પહોંચવા માટે માર્ગ કાપવા મેદાનમાં નીકળી પડતો.
 અર્થાત અનીતિ રૂપી કિલ્લાની બહાર નીકળવા પ્રયત્ન
 કરતો હતો, કિન્તુ તે મહાન રાજાના અનેક દૂતો અને
 અટકાવતા હતા, અર્થાત તેઓ મેં કરેલી દ્રઢ પ્રતિજ્ઞા
 ઓળખું, અડમ્મ નિશ્ચયોળું, શુભ વૃત્તિઓનું તથા મેં
 સંચરેલું કરેલા સદ્ગુણો રૂપી, અમૂલ્ય અલૌકિક, દિવ્ય
 ધનનું હરણ કરી અને બંધીવાન બનાવી, અને શુભામ
 બનાવી જળરજસ્તીથી તેમનો ધર્મ સ્વીકારાવી, અને
 અત્યંત દુઃખી કરી રિખાવતા હતા તે વખતે મારી
 પાસે ડોઠપણુ જાતનું શસ્ત્ર નહીં હોવાથી મારે તેમનું
 કહેવું સ્વીકાર્યા સિવાય ચાલેતેમનહતું. જેથી મારી સ્થિતિ
 ઘણીજ દયામણી થઈ ગઈ હતી. જો કે પહેલાં હું પ્રજા
 ચિંતન કરતો, નીતિથી ચાલવા પ્રયત્ન કરતો, આપ
 જેવા ધાર્મિક દૃઢ સાવનાશાળી, મહાપુરુષો પ્રતિ કૃત્ય
 સાધ રાખતો, શાસ્ત્રોનું મનન કરતો તથા સદ્ગુણો રૂપી
 દિવ્ય ધન મેળવવા પ્રયત્ન આદરતો કારણ કે અનીતિ
 રૂપી રાજાના કિલ્લામાંથી મુક્ત થવા ધનની જરૂર હતી,
 કિન્તુ જરૂર જેટલું ધન પ્રાપ્ત થતા પહેલાં અનીતિના
 દૂતો હુટારૂઓ મારા ઉપર હલ્લો કરી ઘણી મહેનતે,
 ઘણા કષ્ટ સંચય કરેલા દ્રવ્યને પાચમાલ કરી અને
 ભિખારી બનાવી દેતા. આવી રીતે અમૂલ્ય દ્રવ્યને પાચ-
 માલ થતું જોઈ હું ઘણો ખુશાતો, અકળાતો હતો. અને

કેણે સંગીન ઉપાયો જાડતા ન હતા. તેથી હું અતિ દુઃખમાં અર્થાત અનીતિ રૂપી, અજાન રૂપી, અંધકારમય, ભયંકર, બિહામણા કિલ્લામાં મહાન કષ્ટ સહન કરી આ અમૂલ્ય મનુષ્યાવતાર પૂર્ણ કરતો હતો.

ઉપરોક્ત હૃદય દ્રવીત દયામણા સ્થિતિમાં 'પણ મેં હિંમત રાખી પૂર્વે કહી ગયો તેમ પ્રભુનામ સ્મરણ ચાલુ રાખ્યું; એ આશાએ કે પ્રભુ તરફથી કંઈક મદદ મળે તો આ ભયાનક દુઃખથી મુક્ત થવું; એટલામાં પ્રભુ કૃપા થઈ. જેથી આપણું આ તરફ આગમન થયું. આપને વિવિધ વિષયો પ્રતિ વાર્તાવિનોદ ક્યાં. થોડે ઘણે અંશે આપણા બંનેના વિચારો મળતા આવ્યા. ત્યાર પછી મેં મારા વિચારો આપને દર્શાવ્યા. તે તમને પસંદ પડ્યા. જે આપણે બંને મિત્રો અનીતિ રૂપી કિલ્લામાંથી કેવી રીતે મુક્ત થવું તેના વિચારમાં પડ્યા. રાત્રિ દિવસે એકાંતમાં ખુબ વિચાર કર્યા એટલામાં અચાનક આપણી ઉપર પ્રભુ કૃપા થઈ અને એક શક્તિ આપણને પ્રભુએ દયા કરી આપણને બક્ષીસ રાખ્યું. અહાહા ! તે મનવાંछિત રૂપા હતા, અનેક સદગુણ રૂપી દિવ્ય ધનનું મૂળ, પ્રભુ તરફ ભક્ત જનાર કીર્તીયો, આ બલસાગરના ભયાનક અનાંત રોગ મટાડવાર તાવીજ. અહો ! તે શક્તિ બલ્યું ને દેવી સર્વવતિ કરવા શક્તિ-

માન નથી. તો હું કેણુ ? તે દિવ્ય, અલૌકિક શક્તિ
નામ સત્ય-સત્ય.

પછીથી આપણે તે શક્તિને કેમ વાપરવું તેના
વિષય પરત્વે અનેક વિચારો કરવા લાગ્યા. પ્રભુની હયા
તો જુઓ, વહાલા બંધુ ! હયાળુ પ્રભુએ તેજ વખતે
આપણને સુખાતા જોઈ આપણા હુજોનો નાશ કરવા,
આપણને અનંત સુખોનો અનુભવ કરાવવા આપણા ઉપર
હયા કરી આપણાં આંસુ લૂછી નાખી આપણને ધંધા
આપી આપણને સ્વાન આપ્યું અને કહ્યું કે પ્રથમ આ
સત્ય રૂપી શક્તિને અડગતાથી, દૃઢ નિશ્ચયથી હૃદયમાં
ધારણ કરો. પછીથી નીતિથી ચાલવા નિશ્ચય કરો
અર્થાત્ સાદું જીવન ગાળવા નિશ્ચય કરો. સત્યનું અડગ
શક્તિ શ્રદ્ધા કરી, સત્ય રૂપી તાવીજ હૃદયમાં ધારણ કરી
પ્રભુના દિવ્ય સ્વરૂપનું લક્ષ્યસ્થાન રાખી, પ્રભુ નામ સ્મરણ
રૂપી વિમાનમાં બેસી ચાલ્યા જાવ એટલે અનીતિનો
કિલ્લો, અજ્ઞાનનો કિલ્લો, મિથ્યા બાસનો માયાનો
કિલ્લો અદ્રશ્ય થશે અને એક મોટું મેદાન દેખાશે, તે
તરફ તમારે વિમાન ચલાવ્યા જાઓ, ગુભરાશે નહિ; તમારું
તમારું રક્ષણ કરીશ.

પવિત્ર બંધુ ! પ્રભુની કૃપા સો જુઓ. તે વખતે
આપણા ઉપર હયા કરી ચેતવણી આપીને વચ્ચે રક્ષા

માં અનીતિ રૂપી રાજના દામ, કોષ, લોભ વગેરે અ-
નેક હતો ફરે છે. તે તમારો કેટલો છોડશે નહિ. માટે
દૈર્ઘ્ય રાખજો તેમના ગુનામ થશે નહિ; લાલચોમાં ઘેલા
થશે નહિ. સીમા આલ્યા જશે.

બંધુ ! ત્રીજી શિખામણ પ્રભુએ આપી કહ્યું કે આ
ભવસાગર રૂપી દરિયો ઘણાજ લાંબો છે માટે આપણે
ક્યાં સુધી પ્રયાણ કર્યું છે કેટલો માર્ગ કાપ્યો છે.
માર્ગ કાપનાં આપણને કેટલા શત્રુઓએ અડચણ
કરી છે તે કામ કાંધાદી લુટાડ્યો કેટલો દરજ્જો ફાળ્યા
છે તથા આપણે કેટલી શક્તિ પ્રાપ્ત કરી છે અર્થાત
અદગુણો ડાળી કેટલાં દ્રવ્ય આપણી પાસે છે. તેનું
બાન નેરવા માટે જેમ જેમ અગાજ જાયો તેમ તેમ
તમે નોંધ કરના રહેજો. જેથી તમારો માર્ગ સળ થશે.

પવિત્ર બંધુ ! ઉપર મુજબ આગવાનો આ માર્ગ પ્રભુ
દેહ નિશ્ચય કર્યો. તુરંતજ આપણે તેમ કરવાનું અર્થાત
આપણી મુસાફરી સંવત ૧૯૭૮ ના કારતક સુગી ૬ ને
વાર સુવિમા અમૃત દુધ્ય નાઈએ જ્યોત્સે આસરે બપોરે
સવા બોજે ચાલુ કરી, સીમી.

આપણી મુસાફરીનો હેવાલ આપણને મુસાફરી
પત્રકમાં જોઈએ અડચણ આવી નહિ. કિન્તુ જેમ જેમ
આપણે અગાજ વધતા ગયા તેમ તેમ રાજ અનીતિના

હું તોએ વ્યાપણને હંરણ કરવાનું કાર્ય આરંભ્યું. તે હુટાડ્યોએ ઘણીજ મહેનત કરી પણ તેઓ જોઈએ તેવા સફળ થયા નહિ. હું તેમનું અંધકારમય રાજ્ય છોડી પ્રકાશ તરફ, આનંદ તરફ, સત્ય તરફ, મહાન પ્રભુ પરમાત્મા તરફ પ્રયાણ કર્યે જતો હતો. અનીતિ રાજ્યના અંધકારમય વાતાવરણને તિલાંજલી આપી. અનીતિની ગુલામીથી મુક્ત થઈ, પ્રભુની આ-ધીનતા સ્વીકારવા, પ્રયત્ન કર્યાં જતો હતો. જેથી તે હુટાડ્યોને મત્તા કૌપર ક્રોધ ચઢ્યો અને મને દુઃખી કરવા તૈયાર થયા હિન્તુ મારા હૃદયમાં સત્ય રૂપી મ-હાન અમલકારીક તાવીજ લેવાથી, તેઓ મને કંઈ પણ કરી શક્યા નહિ જ્યારે તેઓ નિબંધન જતા ત્યારે તે હુ-ટાડ્યોએ હીંમત લાખી અને સત્યથી અળાવવા મારા હૃ-દયમાં સત્ય રૂપી તાવીજ હરણ કરવા, અરે ! મને સત્ય થી ભ્રષ્ટ કરવાના પ્રયત્નો આરંભ્યા, હિન્તુ અત્યાર સુ-ધી તેઓ પ્રભુની ઇચ્છાથી જોઈએ તેવા સફળ થયા નથી.

પછીથી તે લયાનક ફર હુટાડ્યોએ મને સત્ય-થી અળાવવાનું મૂકી દઈને મેં પ્રભુના સ્મરણ રૂપી વિમા-નનો આશરો લીધો હતો તેનો નાશ કરવા પ્રયત્નો આરં-ભ્યા. વિમાનને અળાવવા માટે સર્વશુભો રૂપી દ્રવ્ય મારે આપવું પડતું હોવાથી હુટાડ્યોએ તે દ્રવ્ય તે સર્વશુભો

રૂપી અમૂલ્ય અલોકિક દિવ્ય ધનને હસ્ત કરવા માટે મને નીતિથી ચળાવવા માટે પુરસ્કેસથી પ્રયત્નો આરંભ્યા તેમાં તેઓ કોઇ કોઇ પ્રસંગોપાત ફાવી જતા હતા. કિન્તુ, પ્રભુ કૃપાથી મને તેવા પ્રસંગે હિંમત રહેતી અને અકબતાથી સત્ય રૂપી શસ્ત્ર લુટાડ્યો ઉપર ચલ્લ-વવા પ્રયત્ન કરતો કિન્તુ, સત્યને જોતાં લુટાડ્યો અદ્રશ્ય થતા. ધન્ય છે, પ્રભુ ! તુજ દિવ્ય શક્તિને. જ્યારે તેઓ અનેક પ્રયત્નો કરવા છતાં ફાવ્યા નહિ ત્યારે વિવિધ જાતનાં દુઃખ મોકલી આપણને હેરાન કરવા પ્રયત્નો કર્યા પણ પ્રભુ દયાથી આપણે આજે સહીસલામત આ રચીતિ સુધી આઠ માસનો ભાંગો વાસ ઠાપી આવી પહોંચ્યા છીએ. પ્રભુ ઠટ આપનો માર્ગ પૂર્ણ કરે. તથાસ્તુ.

અનીતિના હતો અર્થાત લુટાડ્યો. હરેક પ્રયત્નમાં ફાવી ન શકવાથી છેવટે આપણને વિવિધ પ્રકારના દુઃખો આપી હેરાન કરવાના પ્રયત્નો કરવા લાગ્યા. ત્યાં સુધી કેહું હતું.

બંધુ ! દુઃખ એટલે શું ? તે પ્રથમ આપણે વિચારીએ. દુઃખ એટલે આપણને અણમમતી વસ્તુની પ્રાપ્તિ થવી અને સુખ એટલે આપણને જોઈતી સ્થિતિ ઉત્પન્ન થવી. દુઃખ એટલે પ્રભુ પાસે લઈ જનાર

શ્રીમીચો; દુઃખ એટલે સુખ પ્રાપ્ત કરાવનાર મહાન
 ખજાનો, દુઃખ એટલે પ્રભુને ઓળખાવનાર ભોમીચો;
 દુઃખ એટલે પ્રભુમાં વિશ્વાસ પાડનાર દવા. દુઃખ એટ-
 લે સત્ય હકીકત રૂપી ઉત્તમ જ્ઞાન આપનાર ગુરુ. દુઃખ
 એટલે ભવિષ્યમાં અત્યંત સુખો પ્રાપ્ત થવાની નિશાની;
 દુઃખ એટલે આપણે કેટલે દરજ્જે આજીવ વધ્યા છીએ
 તેનું માપ કાઢનાર થર્મોમીટર, દુઃખ એટલે સદગુણ
 પ્રાપ્ત કરવાનો ઉત્તમ અખલિતઝરો, વધુ શું લખું સ્નેહી,
 આપને ઉપદેશત ખીના અસત્ય ભગશે. કિન્તુ એવા વિ-
 નાશો જો આપણા મગજમાં ભરાયવા હિંચતો તેને નિ-
 લાંબની આપવા શૂંકશે નહિ અને વિચારજો કે વરનાદ
 આપના પૂર્વે શું થાય છે આકાશમાં વાદળો ને લીધે,
 પ્રથમ તો અંધકાર, પછીથી વીજળીચો, તથા દુહાને
 ફાટી નાખે તેવા ભયાનક કાટકા; આ બધુ જા માટે
 કારણકે દુનીયાને સુખી કરવા; આ જગતનું પાપજ કમ-
 વા લોકોને નવીન જીવન આપવા માટેજ. તેજ મુજબ
 પ્રથમ દેખાતાં દુઃખો ભવિષ્યમાં સુખ પ્રાપ્ત કરાવવા માટે
 જ આવે છે. વળી વિચાર કરો કે અમૂલ્ય હીરાઓ
 કયાંથી પ્રાપ્ત થાય છે ? હીરા તો પથ્થરોમાંથી સ્ત્રોત-
 વાથી, ખોળવાથી, પ્રયત્ન કરવાથી, હીરા જેવી ઉત્તમ
 ચીજ મળી આવે છે, તેવીજ રીતે દુઃખ રૂપિય પથ્થરો

ના પહોંડોમાં ચોખવાથી, ચોખવાથી, પ્રચરન કરવાથી, અહમ્મદી અમૂલ્ય રૂબા ભંડાર મેળવે થાય છે. અને તે ભંડારથીજ આપણે પ્રભુ નામ સ્મરણ કરી વિમાન માં બેસી ભાડુ ભરી આગમ પ્રવાણ કરીએ છીએ, વળી વિચાર કરતાં આપણને પતિત થાય છે કે જ્યાં જગતમાં કોઈ પણ મહાન ગુરુ દુઃખોને અડગતાથી, ધૈર્યથી સહન કર્યાં સિવાય, મહાન થઈ શક્યો નથી, દુઃખ રૂપી કસોટી ઉપર કસાયા સિવાય, દુઃખને સહન કરતાં શિખા સિવાય આપણે ઉદ્ધાર થઈ શકે તેમ નથી. આપણું અંતર શુદ્ધ થાય તેમ નથી અને આપણને આપણા માર્ગ સરળ થાય તેમ નથી માટે જે માર્ગે અનીતિના દ્વેષ આપણને દુઃખો આપી હેરાન કરે ત્યારે આપણું દુઃખો જોઈ ગભરાઈ ન જતાં, તેના શુભામ ન થતાં ધૈર્ય રાખી તેને અડગતાથી સહન કરી અનીતી નાદોને બતાવી આપવું, સિદ્ધ કરી દેવું કે અમે તારો શુભામ થવા જાન્યો નથી. કિન્તુ પ્રભુની આધીનતા સ્વીકારવા માટે પ્રભુના સાચા ભક્ત થવા જાન્યો છીએ. વધી એ પણ થાક રાખવું જોઈએ કે જો વખતે આપણું ઉપર દુઃખો પડે તે વખતે ન ગભરાતાં દુઃખ નિવૃત્ત કરવા પ્રભુ પ્રાર્થનાઓ ન કરતાં, ખરા હૃદયથી પ્રભુને દયાળુ મસ્માસને કહેવું કે હે નાથ ને ને. તારે અને દુઃખ

આપણું હોયતો હજી વધારે દુઃખ આપી મને કહોટીએ
 ચઢાવી દુઃખ તાવણમાં તાલી મારા મનનો, મારા અંતઃ-
 કરણના મલ્લને નાશ કરી મને શુદ્ધ બનાવશે. કિન્તુ
 તે દુઃખો ચઢત કરવાનું મનોબળ આપવા ચૂકતો નહિ.
 બન્ધુ ! પ્રભુની સાનિધ્યમાં રહી દુઃખ જ્ઞાનંદથી ચઢત
 કરવું તેના જેવો જીને જ્ઞાનંદ કયો હોઈ શકે, તે મને
 સમજાતું નથી. ત્યાં સુધી આપણા હૃદયમાં પ્રભુના
 ચવિત્ર નામોન્મારના દિવ્ય ટંકારો થાય છે ત્યાં સુધી
 મને સંપૂર્ણ ખાતરી છે કે પ્રભુ કયાણુ. મારો વઢાલો
 નાશ, આપણાથી એક પણ તમ્મુ દુર જઈ શકે તેમ
 નથી, જો પ્રભુ આપણાથી દુર જઈ શકે તેમ નથી તો
 આપણને દુઃખ પડી શકે તેમ નથી. કેાઈ કેાઈ પ્રસંગે
 જો આપણને દુઃખ લાગતું હોય, તો તેમાં આપણાજ
 અજ્ઞાનતા છે. કેાઈ કેાઈ પ્રસંગોપાત ઈશ્વર આપણને
 શિખામણુ દેવા માટે, આપણી અજ્ઞાનતાનો નાશ કરવા
 માટે, આપણા હૃદયના અંધકારનો નાશ કરવા માટે,
 આપણને જ્ઞાનનો, સાચનો રસ્તો દેખાડવા માટે દુઃખ
 ફાંપી ઠડવી દેવા આપે છે. તો ચાહી આપણે પ્રભુ તરફ
 ની આપણામાં દિવ્ય પ્રવાહ વરનારી, આપણા હૃદયને
 શુદ્ધ, મિર્મંજ બનાવનારી, આપણામાં પ્રભુ પ્રકાશને
 પ્રજ્વલિત કરાવનારી, આ જીવસાગરનાં અનેક વિખોને

તરી જણા માટે, અમૃત તુલ્ય જ્ઞાન આપનારી, શિખામણુ
રૂપી, હુઃખ રૂપી દવાઓથી કાયર થઈને તેને હુઃખ
માની લઈએ તો પછી તેમાં આપણે જ દોષ છે. માટે
આપણે અહરનિશ એવીજ પ્રાર્થના કરવી જોઈએ. હે
વિષ્ણુ ! તું મને વારે વારે શિખામણુ દેતો રહેજે
અર્થાત્ હુઃખ દેતો રહેજે. કિન્તુ તું મને તો દુઃખના
પ્રમાણમાં સહન કરવાનું બળ આપજે. ગીતાજીમાં પ્રભુ
આપણને વિશ્વાસ આપવા માટે આપણા ઉપર દયા
કરી કહે છે કે “યે યથામા પ્રપચન્તે તાસ્તિથૈવ મજા-
મ્યદમ્” જે માણસો જેવી રીતે મને બળે છે તેવી રીતે
હું તેમને પ્રાપ્ત થાઉં છું.

પ્રભુ કહે છે કે જેના હૃદયમાં હું છું તે મારા
હૃદયમાં છે. પ્રભુ કહે છે કે જે મને સંભારે છે તેને હું
સંભાળું છું. પ્રભુ કહે છે કે જે મને શુભ મનથી
અહંગતાથી બળે છે તેનું હું રક્ષણ કરું છું. પૂર્વે કહી
ગયો છું કે જ્યાં પ્રભુ નામ સ્મરણના પ્રવિત્ર નામોચ્ચાર
થાય છે ત્યાં હુઃખ ચરકિંચિત્ પણ આવી શકતું નથી
કેમકે પ્રકાશમાં અંધકાર રહી શકવો અસંભવિત છે.
તેમજ પ્રભુ નામ સ્મરણના દિવ્ય પ્રકાશમાં હુઃખ રૂપી
અંધકાર પ્રવેશ કરી શકે તે અસંભવિત છે. માટે જ્યારે
સિદ્ધ થાય છે કે જ્યાં પ્રભુ નામ સ્મરણ છે, ત્યાં હુઃખ

નથી. પ્રભુ કેવા છે ? પ્રભુ અનેક શુભોચી પૂજા સદા
આનંદાનંદ આનંદ સ્વરૂપ છે તેા જિજ્ઞાસ કરો કે જ્યાં
આનંદ છે ત્યાં શોક કેવી રીતે રહી શકશે ? જ્યાં
સત્ય છે ત્યાં અસત્ય કેમ રહી શકશે ? ખંડુ ! પ્રભુના
પવિત્ર નામમાં કેટલું બળ છે તે આપ જાણો છો ?
જાણતા હશેજ. કિન્તુ અત્રે કંઈક લખું તે અયોગ્ય
નહિ જણાય એમ ધારી લખું છું.

સ્વર્ગનાં રત્નોમાં એક જગ્યાએ કહ્યું છે કે મોટાં
મોટાં હથિયારોથી અને બુધ્ધિબળનાં અનેક સાધનોથી
જે કામ ના થઇ શકે તે કામ પ્રભુના નામનું સ્મરણ
કરવાથી થાય છે. પ્રભુ પોતે ભગવત ગીતામાં શ્રી મુખે
કહે છે કે યજ્ઞાનાં જપયજ્ઞોઽસ્મિ.

આપણને હુઃખો પ્રાપ્ત થવાનું કારણ જોઈશું
તો જણાયા સિવાય નહિ રહે કે આપણે પ્રભુથી વિમુખ
હોવાથી અત્યારે આપણે હુઃખી છીએ. હુઃખો નિવૃત્ત
કરવા આપણે પ્રભુને, અંતરમાં સંભારવાને જાહેર
બહારના જઠ ઉપચારો ઉપર મહત્ત્વ રાખીએ છીએ
તેથીજ આપણાં હુઃખો નિવૃત્ત થતાં નથી. હુઃખો એ
અજ્ઞાનતા છે એ આપણે તેનો નાશ કરવો હોય તો
જ્ઞાન રૂપી શસ્ત્રથી અજ્ઞાનનો નાશ કરવો જોઈએ.

હુ:ખો એ અંધકાર છે. માટે જો આપણે તેને નાશ કરવાનો વિચાર હોય તો તત્કાળ પ્રભુ નામ સ્મરણ રૂપી પ્રકાશને અંધકારમાં પ્રજ્વલિત કરી દેવાની ખાસ જરૂર છે. ઓં આનંદ, આનંદ

અંતે કેટલીક બાબતો પર વિચાર કરવાની જરૂર છે. આપણું વિમાન પ્રભુ નામ સ્મરણનું છે. વિમાન ચલાવવાની ચાવીનું નામ સત્ય છે. જ્યાં સુધી આપણી પાસે સત્ય હયાત હશે, ત્યાં સુધી આપણું વિમાન ચાલવાને અડચણ આવશે નહિ માટે પ્રથમ આપણે પ્રભુ નામ સ્મરણ રૂપી વિમાનને સત્ય રૂપી ચાવી અંવત ૧૬૭૮ના કારતક સુદી ૬ ના રોજ આપી હતી હવે તે ચાવી આપણે વખતો વખત નિરંતર આપ્યા કરવાની છે. જેમ જેમ આપણી ચાવી ઉપરનો અજ્ઞાન રૂપી મળ સાફ થતો જશે તેમ તેમ આપણે વિમાનનો વેગ વધારી શકીશું. જેમ જેમ આપણામાંથી દુર્ગુણોનો નાશ થશે તેમ તેમ આપણું શક્તિ વધારે તેજસ્વી થશે. જેવી રીતે લોહાનું હથિયાર જેમ જેમ વાપરવામાં આવે છે તેમ તેમ તેની તેજસ્વીતામાં વધારો થાય છે. સિદ્ધાંતાનુસાર જેમ જેમ આપણા દિવ્ય શક્તિનો, આપણે દુર્ગુણોનો, અનીતિના દૂતોનો નાશ કરવામાં ઉપયોગ કરીશું; તેમ તેમ આપણું શક્તિ સત્ય વધારે પ્રકાશિત થશે.

માટે આપણે આપણા વિમાનને આગળ ચલાવવા તેની કુંચી સત્યને જેમ અને તેમ વધારે તેજસ્વી કરવાની જરૂર છે માટે પ્રથમ જેમ અને તેમ અનીતિના ફુતોનો નાશ કરી, સત્યનું સેવન કરી આપણા હૃદયના મળને ધોવાનો પ્રયત્ન કરવો એ આપણી સાચામાં સાચી ફરજ છે કારણ કે પ્રથમ સર્વ સદ્ગુણના મૂળ સત્ય મહત્ત્વ કરવાથી સર્વ સદ્ગુણો અનાયાસે પ્રાપ્ત થાય છે. જેથી આપણા વિમાનને અગણિત મહદ્ મળે છે. નવો જીવસો પ્રાપ્ત થાય છે. આપણા હૃદયના અંધકારનો નાશ થાય છે અને નવીન પ્રકાશનો જીવસો પ્રગટી છેવટે સત્યનું, પરમાત્માનું દર્શન થાય છે.

ધારો કે આપણો મિત્ર એક શહેરમાં વસે છે. કિન્તુ તે ગામનું નામ ઘણા દિવસના વિચોગથી આપણે વિસરી ગયા છીએ. જેથી આપણા મિત્રને મળવા આપણે મુંઝાઈએ છીએ કિન્તુ તે શહેરનું નામ યાદ નહિ હોવાથી આપણી મુઝવણનો કાંઈપણ પ્રકારે અંત આવે તેમ કેળાતું નથી. એટલામાં આપણા મિત્રના ગામનો એક માણસ આપણને અનાયાસે પ્રાપ્ત થયો. આપણે તેને તે શહેરનું નામ પૂછી લીધું તથા રસ્તાનો માર્ગ કઈ તરફ જતાં સરળ રીતે જાણ લે ગામ

પહોંચવા માટે કયે માર્ગે બંળવું તે પશ્ચ આપણે તેને પૂછ્યું. તેથી તેણે આપણા ઉપર નંદ્યા કરી સરળ રસ્તો બતાવ્યો. જેથી આપણે મિત્ર વિરહના પ્રભાવથી તે રસ્તે અપાટાબંધ પ્રયાણ શરૂ કર્યું. કિન્તુ આપણો મિત્ર જ્યાં વસે છે તે ગામ પહોંચવા માટે તે શહેરનું નામ આપણે યાદ રહેવાને ખાસ જરૂર હોવાથી તે ગામના નામને વારે વારે યાદ કર્યાં કરીએ છીએ, કારણ કે જો તે શહેરના નામનું વિસ્મરણ થાય તો આપણને ધારેલે સ્થળે પહોંચતાં ઘણી અડચણો વેઠવી પડે અને કદાચ અવળે રસ્તે ચઢી જવાય તો હેરાન થઈએ તેથી આપણે જે શહેર જવું હોય તે શહેરમાં આપણે જ્યાં સુખી પહોંચતા નથી ત્યાં સુખી તે શહેરનું નામ સ્મરણ આપણે સ્વાભાવિક કાર્યો કરીએ છીએ તેવીજ રીતે આપણે આપણા મિત્ર, આપણે આપણા સાચા નાથથી ઘણા જન્મેથી, કોટી વરસોથી વિખુટા પડ્યા છીએ. હવે આપણા અંતઃકર્ણમાં તેને મળવાને વિરહ ઉત્પન્ન થયો છે. જેથી આપણે અકળાઈએ છીએ. તેને કેવી રીતે પ્રાપ્ત કરવો તેની સુજ પડતી નથી. કિન્તુ તરતજ આપણને સદગુરૂ રૂપી લોભીયાનો મેળાપ થાય છે. તે આપણને પ્રભુ નામ સ્મરણ રૂપી મંત્ર આપે છે અને ત્યાં જવા માટે સરળ રસ્તો બતાવે છે.

જેમ આપણે મિત્રને શહેર પહોંચવા પ્રથમ તે શહેરનું ચિત્તવન ઉત્સાહથી, ઉમંગથી કરતા હતા તેમજ પ્રજા પાસે જવા માટે, પ્રભુને પ્રાપ્ત કરવા માટે, પ્રભુને હૃદયમાં ધારણ કરવા માટે, આપણી ઉન્નતિ કરવા માટે, આપણા મૂળ સ્વરૂપને પ્રાપ્ત કરવા માટે, આપણે આનંદ ભોગવવા માટે, આપણે અનીતિના રાજ્યને નિ-લાંજલી આપી, નીતિ તરફ જવા પ્રથમ પ્રભુ નામ સ્મરણ રૂપી વિમાનને આશ્રય લેવો જરૂરનો છે. કિન્તુ જેમ મિત્રના શહેર પહોંચવા માટે પ્રથમ તે શહેરનું નામ આપણે યાદ રાખી, ધરનો ત્યાગ કરતાં પૂર્વેજ તે શહેરનું ચિત્ર આપણા લક્ષમાં આવે છે અને જે રસ્તે થઈને તે શહેરમાં પહોંચી શકાય તે રસ્તાનું ચિત્ર પણ આપણા લક્ષમાં લાવવું પડે છે અને આ પ્રમાણે જ્યાં સુધી આપણે કલ્પેલા લક્ષસ્થાન સુધી ન પહોંચીએ ત્યાં સુધી રસ્તો ઠાપવો પડે છે. જ્યાં સુધી આપણે ધારણા સ્થળે પહોંચતા નથી ત્યાં સુધી તે ગામનું લક્ષગિંદ આપણે ભૂલતા નથી અને આગળ ને આગળ પ્રયાણ ચાલુ રાખીએ છીએ અને જ્યારે આપણે ધારણા સ્થળે પહોંચીએ છીએ ત્યારે આપણે મનમાંથી રસ્તાનું તેમજ શહેરનું ચિત્ર ભૂતી જઈએ છીએ. તેવીજ રીતે આપણે જેવા થવું હોય તેવું એક લક્ષગિંદુ કલ્પી તેના દરેક

શુણ્ણને ધારણ કરી પ્રયત્ન રૂપી રસ્તો કાપવાની પ્રથમ
 જરૂર છે. જ્યાં સુધી તે લક્ષ્યજિંદના શુણ્ણ આપણને
 પ્રાપ્ત ન થાય ત્યાં સુધી આપણે પ્રયત્ન કરવાની જરૂર
 છે. જો આપણે પરમાત્માનો સાક્ષાત્કાર કરવો હોય,
 પ્રભુની કૃપા મેળવવાની કિંચિત્ પણ ઇચ્છા હોય તો
 પ્રથમ તેના નામ સ્મરણ રૂપી વિમાનમાં બેસી તેના
 હૃદય શુણ્ણ ધારણ કરવા જોઈએ. જેવી રીતે મિત્રને
 પ્રાપ્ત કરવા માટે મિત્રના અનુકરણ વિચારો આપણા
 પ્રથમ હોવા જોઈએ કારણ કે જો આપણે તેનાથી વિરૂદ્ધ
 વિચારના હોઈએ તો તે આપણો સ્વીકાર કરે તેમ નથી
 કિન્તુ જો આપણે તેના વિચારને અનુકૂળ હોઈશું તો
 તે આપણને તેડવા મિત્રના પ્રબળ સ્નેહથી ખેંચાઈને
 સામે આવ્યા સિવાય રહેશે નહિ. તેવીજ રીતે પ્રભુના
 શુણ્ણને પ્રથમ પ્રાપ્ત કર્યાં સિવાય પ્રભુને પ્રાપ્ત કરવાનો
 વિચાર કરવો તે નિર્થક છે. જો આપણે પ્રભુની આ-
 ખીનતા સ્વીકારીશું, જો આપણે સદ્ગુણો, સત્ય, અહિંસા
 વગેરેને પ્રથમ ધારણ કરીશું તો તે દયાળુ વિષુ આપણા
 શુદ્ધ પ્રેમથી ખેંચાઈને આપણા હૃદયમાં પ્રિરાણ, તત્કાળ
 આપણા અંધકારમય હૃદયમાં પ્રકાશ ફેલાવી, છેવટે
 આપણને તેના દર્શનનો પ્રત્યક્ષ લાભ આપી. આપણી
 ઉન્નતિ કરી આપણી હરેક અભિલાષાઓ પૂર્ણ કરી દેશે

હવે પ્રભુ નામ સ્મરણ કેવી રીતે કરવું તેના વિષે મારી અલ્પ બુદ્ધિ અનુસાર કંઈક લખું છું તેમાં ભૂલને માટે મને આપના ઉદાર સ્વભાવ મુજબ ક્ષમા આપશો એવી આશા છે.

પ્રભુ નામ સ્મરણના ત્રણ પ્રકાર છે. (૧) જે નામ સ્મરણ હૃદયના ઉડાણમાંથી શુદ્ધ સાચા પ્રેમના ખરા ઉ-મળકાથી કિન્તુ હોઠ તેમજ જીભ દ્વારા નહિ શકવાથી કોઈ સાંભળી શકતું નથી. અને જે વખતે આપણે ઉપર બતાવ્યા પ્રમાણે નામ સ્મરણ કરીએ છીએ તે વખતે આપણને આપણા શરીરમાં કંઈક અલૌકિક ફેરફાર થ-એલો જોવામાં આવે છે. જાણે આપણે સ્વર્ગપ્રતિ ઉડતા ન હોઈએ તેમ અનુભવાય છે. આપણી અંતઃજન વૃત્તિઓ શાંત થતી જોવામાં આવે છે. આવી રીતે એકાંતમાં બે-સી નામ સ્મરણ કરવું તેજ ઉત્તમ છે.

[૨] નામ સ્મરણનો બીજો પ્રકાર એ છે કે જીભ તેમજ હોઠ દ્વારા જે નામોચ્ચાર થાય છે તે. આ પ્ર-માણે નામ સ્મરણ કરવાથી દૂરના માણસો સાંભળી શકવા નથી કિન્તુ નજીકના માણસો સાંભળી શકે છે, આ નામ સ્મરણ મધ્યમ છે આવી રીતે નામ સ્મરણ કર્યા કરતાં ઉપરોક્ત નામ સ્મરણનો ઉત્તમ પ્રકાર અત્યંત ઓછો છે.

(૩) આ ત્રીજો પ્રકાર ઉપરની બંને રીતોથી નામ સ્મરણ કયાં કરતાં ઉતરતો છે. આ પ્રમાણે નામ સ્મરણ કરનારા લોકો દુરના માણસો સાંભળે તેમ નામ સ્મરણ કરે છે. મારા ધારવા પ્રમાણે તો આવી રીતે વર્તનારામાંના ઘણાખરા ડોળી, દંડી તેમજ પોતાને ઉચ્ચ મનાવવાને ખાતરજ પ્રભુ નામ સ્મરણ કરતા હોય છે કિન્તુ જનસમાજ આવા લોકોને ઝાળખી બાય છે માટે પ્રથમ બતાવ્યા પ્રમાણે નામ સ્મરણ કરવું તેજ ઉત્તમ છે.

પવિત્ર બંધુ ! હવે દિવસમાં વર્તવાના કેટલાક સામાન્ય નિયમો લખી આ લેખને પૂર્ણ કરીશ.

૧ દરરોજ સાંજે આશરે નવ વાગે શયન કરવું અને છ કલાક નિદ્રા લઈ સવારે વહેલા ઋણ કે ચાર વાગે ઉઠવું. વહેલા ઉઠવાથી ઘણાજ ફાયદા છે તે દરેક ને વિદિત છે આ જગતના મહાન પુરુષોનાં જીવન તપાસતાં જણાય છે કે તેઓ દરરોજ વહેલા ઉઠતા હતા.

૨ નાહી સ્વચ્છ થઈ પ્રભુ નામ સ્મરણની પહેલા પ્રકાર મુજબ વર્તવું. (સવાર, બપોર ને સાંજ) નો કદાચ ઋણ દાઈમે નામ સ્મરણ ન થઈ શકે તો સવાર તથા સાંજે તેની આવશ્યક કરવુંજ.

૩ હરદોજ હલકું લોજન હેવું. એકાદશી વજેરે
નૃ-તો પવિત્રતાથી કરવાં.

૪ પ્રભુની અમૂલ્ય બક્ષીશ એવી જે આપણી જીભ
તેનો ખોટો ઉપયોગ ન કરતાં કામ તેટલોજ વાંત કરવી.
સત્ય બોલવું, અસત્ય બોલી વાણી સામર્થ્યને શુભાવી
હેવું નહિ.

૫ હરદોજ સવારે તથા સાંજે રામાયણ, શ્રીમદ્-
ભાગવત તથા ગીતાજી વજેરે શાસ્ત્રાનું વાંચન કલાક તેટ
હો વખત ન બને તો અડધો કલાક તો અવશ્ય કરવુંજ.

૬ પ્રભુ કંઈ મંદીરમાં ગેંધાઈ રહેતો નથી, તે તો
સર્વ વ્યાપક છે. આપણી પાસે છે તેમ બાણી ધંધો
નીતિથી કરવો.

૭ સ્ત્રીઓએ હરદોજ સવારે વહેલા ઊડી પ્રથમ પો-
તાના પતિદેવને હંડવત્ કરવા. જે પતિ હાજર ન હોય
તો તેમના હોટાને નમન કરવું. હોટો હાજર ન હોય
તો માનસિક ધ્યાન કરી નમન કરવું પતિ જ્ઞાતાને
હોપવી નહિ એજ સ્ત્રીઓનો સનાતન ધર્મ છે,

૮ પ્રજ્ઞાનંદ સાચવવા માટે પુરુષોએ સ્ત્રીઓના, અને
સ્ત્રીઓએ પુરુષોના અંગથી દુર રહેવું. સંસારીઓને આ
નિયમ જોવો તેવો નથી તો તેમને જેમ બને તેમ

પ્રદાયર્થ પાળવા પ્રયત્ન કરવો. દરેક માસની ૨૮, ૧૧, ૧૪. અમાસ, પુનમ તથા બીજા પવિત્ર દિવસો જેવા કે રામનવમી, શિવરાત્રી, જન્મોષ્ટમી, વગેરે દિવસો એ તો અવશ્ય પ્રદાયર્થ પાળવુંજ.

૬ સુતી વખતે પ્રભુનું નામ સ્મરણ કરતાં કરતાં નિદ્રાખીન થઈ જવું.

૧૦ ઇંદ્રિયો ઉશ્કેરાય તેવા ઝોરાક જેવા કે ડુંગળી લસણ વિગેરેનો ત્યાગ કરવો. તથા આ, બીજી હુકા, તેવા વ્યસનોનો પણ ત્યાગ કરવો. જો આદે તેમ ન હોય તો યુક્તીથી ધીમે ધીમે દુર વ્યસનોથી મુક્ત થવા ચૂકવું નહિ.

વહાલા બંધુ ! ઉવટે પ્રભુસ્તુતિ કરી આ પત્ર પૂર્ણ કરું છું. મારી અદ્ય ખુદિ અનુસાર જે મેં લખ્યું છે તેમાં ભૂલ હોય તો क्षમા.

सर्वेऽत्र सुखिनः सन्तु सर्वे सन्तु निरामयाः ।

सर्वे भव्वाणि पश्यन्तु माकश्चिद् दुःखमाप्नुवात् ॥

મા જન્મતમાં સર્વ પ્રાણીઓ મુખી થાઓ, સર્વ

માણીઓ નિર્વિઠા ગાઓ, કંઈ કંઈ યાજી જુઓ
જને કાઈને પણ દુખ થાઓ . . .

જ શાન્તિ ! શાન્તિ ! શાન્તિ !

હિ. આપણું શારીરિક, માનસિક, સર્વે રીતે
કલ્યાણ હિંમતો તમારો પ્રદા કરનાર હો.

ઉપર શ્રુત્ય તે યુવકે ખબર પડી પેં માં બહી
ટેવલ પર સુકી વિદાય થયો. નતકાળે
પ્રવેશ કર્યો અને ઉદ્દેશ્ય દર્શાવે ઉ . એ પા . ને
ખદાવ નીકળી ગયો.

નખખાધનો કટો શત્રુ કાણુ ?

વીર્ય વધક ગુટીકા.

બળ બુદ્ધિ સૌંદર્યની સંપૂર્ણ વૃદ્ધિ કરનાર,
લોહીને સુધારનાર, વિર્યના તમામ દોષોને મટાડનાર,
વીર્યને વધારી, શરીર નીરોગી અને બળવાન બનાવનાર,
સંસાર સુખમાં અલોહીક આનંદ આપનાર આ એકજ દવા
છે. વળી આ ગુટીકા નામરદને મરદ બનાવે છે. શરીર
ના ખાંધાને મજબુત કરે છે. ઢીલી અને કમજોર પડી
ગયેલી નસોને સતેજ કરે છે. ફીકા પડી ગયેલા
ચહેરાને લાલ ગુલાબી બનાવે છે. તથા અનેક દરદોને
દૂર કરી બદનમાં નવિન જીવન અને નવો ઉત્સાહ
ભરી, નાશ પડેલી જીંદગીને આનંદમય બનાવે છે.
દવા વનસ્પતિની હોવાથી પરજી પાળવી પડતી નથી.
કી. ડબી ૧ રૂા, ૨૫

તાવનો શત્રુ-અમારી તાવની ગોળીઓ દરેક જાતના
તાવોનો ફક્ત ત્રણજ દીવસમાં નાશ કરે છે. શક્તી
કાયમ રાખે છે. ફાયદો ના થાય તો લીધેલા પૈસા પાછા
આપવામાં આવે છે. વધુ લખતા નથી ટુંકમાં દવા
અકસીર છે. કીંમત ગોળી ૬૪ ડબી ૧ રૂા. ૧૫

લખો:- એમ. એન્ડ. એસ. શાહનુ આપધાલય.

સુ. અલીણા. તા. નડીઆદ (ગુજરાત)

વિર્યસ્ત્રાવ-ધાતુની નબળાઈ માટે અકસીર

ધાતુસ્થાન ગુટીકા.

પેસાબમાં કે સ્વપ્નામાં ધાતુનું જવું, કમતાકાન પાણું વગેરે મટાડી વિર્યની છુટ કરી, ઇન્દ્રિયના બળનો વધારો કરે છે. વળી આ ગોળીમાં એવો તો ચમત્કારીક ગ્રણ રહેલો છે કે મમે તે કારણથી ધાતુ જતી હોય તો ફક્ત ત્રણજ હીવસમાં આ દવાના સેવનથી ધાતુ જતી અંધ થાય છે. દવા અનુભવ સીદ્ધ છે. માટે એક વખત વિશ્વાસથી વાપરવા અમારી ખાસ ભલામણ છે પરંજ નથી. ડઝી ૧ ૩ ૨]

આ સીવાય દરેક ભતની દવાઓ જેવીકે દાદ-ત્યા ખસનો મલમ, અતિસારની દવા, પ્રમેહની અકસી દવા, વિગેરે અમારે આંધી મળશે.

લખો:-

એમ. એન્ડ એસ. શાહનું આપધાસય.

મુ. મલીષ્ટા ના નડીઆદ (ગુજરાત)

